

# BEMUTATKOZÓ

**Olvasóink eddig is találkozhattak újságunkban szituációs lövészzel foglalkozó cikkekkel. Mostantól egy állandó rovatot tervezünk a fenti fejléccel. Ennek a rovatnak a vezetésére Glicza Csabát kértük fel, és azért Őt, mert Magyarországon 1998-ban az I.P.S.C.-lövők közül egyetlenként érte el a MESTER fokozatot, ami ebben a sportágban a legmagasabb kategóriának számít.**

## **TISZTELT KALIBER-LAPOZGATÓ!**

MOST KEZDJEN EL OLVASNI az, akit a szituációs lövészet közelebbről is érdekel. Akit nem érdekel, az nyugodtan lapozzon tovább, a következő oldalakon is talál nagyon szép, érdekes és színes fotókat.

Én Glicza Csaba vagyok, a rendőrség egyik lökiképzője.

Viszont, ami e cikk szempontjából érdekesebb, a szituációs lövészzel foglalkozom, és ez több, mint hobbi.

1966-ban születtem – megjegyzem Cindy Crawford is ebben az évben, de ő többre vitte.

Sokféle sportot kipróbáltam, de a sportlövészetnél maradtam a leghosszabb ideig. (Valószínűleg a többi sokkal fárasztóbb volt.)

1975-ben légszittaloyal kezdtem versenyszerűen lövöldözni.

A katonai főiskolán kicsit nagyobb kaliberrel (9 mm) folytattam, majd volt alkalmam kipróbálni 1987-ben a Karakum-sivatagban egy Volhov légvédelmi rakétakomplexum rakétáit („kaliber” kb. 1x10 m).

A rendőrségnél kicsit vissza kellett vennem a kaliberekből, de nem bánom, mert a maroklőfegyvereket könnyebb hordani.

Szóval igazándiból 1993-ban ismerkedtem meg a szituációs



lövészzel. Ez egy szlovák nemzetközi versenyen történt, ahová az azóta munkahelyemmé vált rendészeti szervek kiképző központja négytagú delegációt küldött, amelyben én is szerepeltem.

Nem is nagyon tudtuk, hogy mi lesz ott, de a nagyobb meglepetést azért mi okoztuk nekik, amikor egy sík civil versenybe betoppantunk négyen tereptarka egyenruhában, fekete mellényben. A csodálkozókon túltettük magunkat, és elvégeztünk egy néhány napos I.P.S.C.-bírói tanfolyamot. Megfigyelőként, segítőként vettünk részt a versenyen.

„Mézesmadzagként” lóhattunk két pályát, állati jó volt. Életemben nem lőttem még .45-össel ezelőtt.

Végül is a magyar szituációs lövészsport gyökerei innen kezdődnek.

Az I.P.S.C. viszont kissé korábbi keletű. Azt híresztelik, hogy az 1960-as években Amerikában Jeff Cooper nevéhez köthető a kezdet. Persze azóta eléggé átalakult benne néhány dolog.

Úgy mond „sportosabbá” vált. Egy azért nem változott még mindig. Amerikában vannak a legjobbak. Természetesen ennek is megvan a magyarázata, de nincs kedvem megmagyarázni. Inkább nagy vonalakban, illetve írásjelekben leírom, hogy mivel is szeretnék a későbbiekben foglalkozni.

Először is ebben a sportban a legfontosabb a biztonság. A lövészsportban egyébként is fontos, de a szituációs lövészetben a biztonsági rendszabályokat halálosan komolyan veszik és betartatják.

Írok néhány szót a fegyverekről, de nem feltétlenül a technikai adataikról, lőszeréről, amik az I.P.S.C.-ben is célszerűen használatosak. Felszerelésekről, praktikus tartozékokról, edzésről, versenyzésről - és még ami eszembe jut.

A szituációs lövészetben (I.P.S.C.) az első három szó, amit meg kell, hogy tanuljon az ember, a BIZTONSÁG, BIZTONSÁG, BIZTONSÁG, és minden más csak ezután jöhet.

Hogy miért fontos ez?

Azt majd legközelebb.

## **EREDMÉNYEIM:**

**1993. V. rendőr-tűzoltó világbajnokságok (Colorado Spings USA) A- kategória I. hely**

**1995. VI. rendőr-tűzoltó világbajnokságok (Melburne, Ausztrália) rendőrségi akciópiesztoly A- kategória I. hely, összesítésben I. hely, csapat I. hely**

**1997. VII. rendőr-tűzoltó világbajnokságok (Calgary, Canada) rendőrségi akciópiesztoly, összesítés II. hely**

